

ÜDÜLŐTERÜLETI ŐRJÁRAT Lakitelek-Tőserdő

A városlakók, a betontömbben élők vágyai közések: amikor csak lehet, ki a szabadba, a természetbe. Ám a megyeszékhelyieknek jó néhány kilométert meg kell tenni ahhoz, hogy szabad idejüket erdős vagy vízparti területen tölthessék. Érthető, ha hétvégeken, s különösen a szabadságolási szezonban szinte megtelik a Lakitelek-Tőserdő is.

Aki viszont itt önellátásra szánja el magát, jól teszi, ha felpakoltan érkezik, mert mint maga a boltvezető, *Sirger Zoltán* mondta: „Kicsi ez az üzlet, s még kisebb a raktár, a kereslet meg nagy és mindig ennyien állnak sorba, mint most. Mit mondjak még egyéb rosszat?”

A főnök igazát csak alátámasztani tudom. Kilenc óra után, mire bejutottam a boltba, a hűtőpultban háromnegyed trappista, 2 Anikó sajt, egy egész és két fél szál házimájás, tepertő, sós szalonna, lángolt kolbász. A gyökér és répa fonnyadt, az üres polcokon nem is tudom, minek kellene lennie. Igaz, alkoholos ital van bőven... Szóval itt, az Univer-üzlet előtt „nyaralhat” a honpolgár.

A közeli Tősfürdő-kemping kapuja viszont május elsejétől e hónap végéig — tárva-nyitva. S ha az ittmaradóknek például futballozni támad kedvük, még labdát is bérelhetnek: egy napra 45 forint. A kétszemélyes sátor bérleti díja 100, a mosógép és centrifuga 40—40, aki kerékpározni szeretne, az nyolcvanért egy napig karikázhat. Az sem baj, ha valaki a kedvenc kutyájával érkezik, mert napi 30 forintért ellehet a gazdi körül. A Püsztatourist által üzemeltetett kemping költségeit egyébként az ifjúságnak, a természetbarát-szövetségi tagoknak kedvezményekkel számolják el.

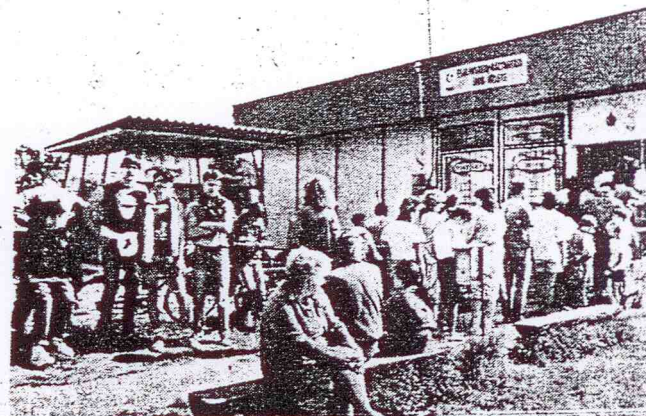
Nem tudom viszont, hogy *Lipcsei Pál*, a Camping büfé-falatozó tulajdonosa vállalna-e valamiféle kalkulációs tanfolyamvezetést a hasonló, (idényjellegű) maszek vendéglátóknak. Ugyanis egy tűnik — mert máskülönben miért csinálná — az ő árai mellett is érdemes nyitva tartani. Megsül a könnyű, ízletes palacsinta 5, illetve hat forintért, a leves hurka tíz dekája 8.30-ért, a májás és a fehéré 11.20-ért. Mindezekre kötött nedűt is íhat a vendég, de semmiképpen nem alkoholtartalmút, ugyanis — szinte hihetetlen — az hiányzik a repertoárból. Annyit azért elment a tulaj, mindezt azért csinálja így, mert éveken át ide járt nyaralni és az látással kapcsolatos elégedetlenségük e büfényitással „adott hangot”.

Az említett kereskedelmi-vendéglátó „csomótól” nincs messze a folyópart. Közben nem mindig érdemes megállni a kecskeméti sütőipari szakbolt előtt. Viszont a telefonügyeket könnyen elintézhjük a működő nyilvános fülkéből. Am egyéb „ügyünk” miatt hiába sietünk a közeli zöldövezet tövébe épített — rendeltetését nézve akár kastélynak is nevezhető — WC-együtteshez. Az ajtók zárva — talán mert nincs, aki a forintokat szedje, a papírokat osztogassa. Így marad a mögötte lévő sétaút melletti erdősáv, a Nemzeti Park területe...

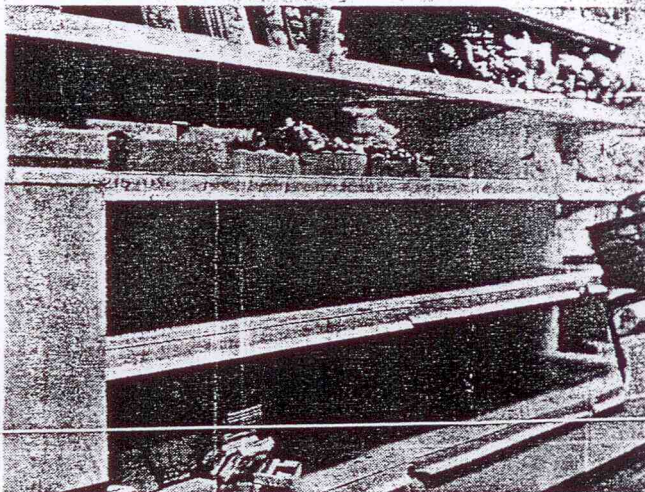
A szabad időhöz hozzátartozik a lapok, folyóiratok, könyvek böngészése. A strand egyik zugában *Szabó István* né már négy esztendeje hírlapárus. Mint mondta, a menő lapok — a 168 óra, az RTV-újság stb. — itt is hiányzik. Viszont az Észbontók, az Ellenzések és társaik az állványon süttetik magukat... A pici gyerekek is lebernulhatnak, amíg kivárják, hogy hintába kerülhessenek. Igaz, állványban nincs hiány...

Ha pedig megéhezett a család és kulturált helyen szeretne étkezni, ott a „domboldalon” az „Univer-ÁFESZ Tölgyfa fogadója. A tisztá: hús, szerződéses üzletben másodosztályú árakkal számolnak. Ha a vendég netán valamiért reklamálni szeretne, könnyen megtudhatja, ki volt a felszolgáló. A számlákon megszokott kriksszkraszok helyett olvasható név, alatta pedig: „Köszönjük, hogy vendégünk volt, viszontlátásra!” Jőmagam *Barkóczy Beátnál* reklamálhatnék, ám csak dicséni tudom, meg azt is, aki — az étlapot összeállítva — nem feledkezett meg a nyári menükről.

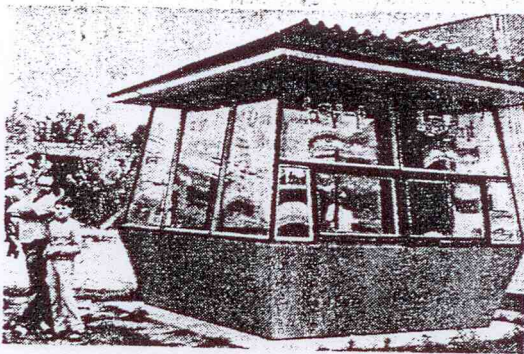
Pulai Sára

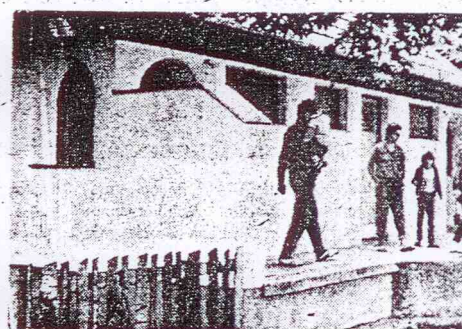
● Az Univer-üzlet előtt.

● ... és bent

● Impozáns — de a szezonban még üres

● Kastélyban a WC-együttes — zárt ajtókkal. (Tóth felvételei)